

Den fria viljan

Välkomna i Herrens namn, mina vänner. Välsignad är denna stund; ni är alla välsignade. Det är inte lätt för vissa människor som har hittat hit för första gången att förstå att en mycket annorlunda personlighet talar genom den här mänskliga personen. Det krävs att man undersöker och är öppen för att tro att en sådan sak är möjlig.

Eftersom nya vänner är med oss varje gång, är det svårt att presentera mina föredrag så att alla kan erhålla en klar förståelse från dem. Om jag bara skulle beakta de nytillkomna, skulle jag inte göra rättvisa åt alla mina vänner som regelbundet lyssnar till föredragen. Om föredragen å andra sidan bara gavs för mina vänner som kommer regelbundet, skulle de nytillkomna inte kunna följa dem alls. Det finns alltså en komplikation som inte övervinns så lätt, som ni väl kan förstå. Jag ska dock göra mitt bästa under omständigheterna.

Vid detta tillfälle skulle jag ännu en gång vilja betona att även för dem som deltar mycket regelbundet, är repetitioner mycket viktigt. Människor inte bara glömmer så många saker som är viktiga för att utvecklas andligt, utan även det som ni är medvetna om kanske ni bara är medvetna om i ert intellekt och inte också i ert hjärta. Det är en stor skillnad mellan intellektuell kunskap och det som kallas upplysning. Ni kanske inte erhåller en djup och helt genomträngande kunskap när ni lyssnar på samma tanke tjugofem gånger, även om den behandlas från nya vinklar, förrän ni hör den för tjugosjätte gången: då får ni plötsligt en upplysning i just detta avseende.

Ämnet som jag kommer att diskutera i kväll är den fria viljan. Människor har alltid debatterat detta ämne. Den ena gruppen hävdar att det inte finns någon fri vilja överhuvudtaget: allting är ödet. En annan grupp säger mer eller mindre att det enbart finns fri vilja. Enligt en tredje grupp bestäms vissa saker av den fria viljan medan detta inte gäller för andra saker. Vad är då egentligen sant?

Låt oss undersöka ämnet tillsammans ur ett andligt perspektiv och ur den absoluta verklighetens perspektiv. För den som bara tror på detta nuvarande liv och inte på en tillvaro före eller efter det, för den som inte kan tro på den andliga världen eller på en gudomlig lag och ordning, är det logiska tredje alternativet att vissa faktorer bestäms av ödet och andra av en persons fria vilja. En

sådan person skulle vara övertygad om att man inte har något val när man bestämmer var man är född, vad man föds som, var, när och hur man ska dö och även hur vissa bestämda faser i det nuvarande livet kommer att utvecklas. För den som känner, vet och har upplevt sanningen i orsak och verkan samt reinkarnationens realitet, kan detta perspektiv omöjligen stämma. I ett helhetsperspektiv har varje individ en fullständig fri vilja, även om den fria viljan temporärt inte kan komma till uttryck på grund av att de faktorer som du inte kan kontrollera i detta liv i själva verket bestämdes av dig i dina tidigare liv. Dessa faktorer utgör enbart verkningar som uppkommer ur orsaker som du själv har satt igång.

Låt mig ge er ett exempel. Anta att en mördare, en man som har utfört en handling som inte bara går emot den gudomliga lagen utan också er mänskliga lag, grips och sätts i fängelse. Låt oss vidare anta att han har förlorat sitt minne och har haft en minnesförlust efter att ha utfört den här handlingen. Han befinner sig sålunda i ett fängelse utan att veta varför, eftersom han inte kommer ihåg vad han gjorde. Mördaren kanske får höra att han har gjort så och så, men han har glömt det. Detta förändrar dock inte det faktum att han har begått brottet. Huruvida han vet om och kommer ihåg det, gör inte någon skillnad. På grund av att han har förlorat minnet och inte kan tro på det han har fått höra, kommer mördaren att vara övertygad om att det sannerligen är ett mycket orättvist öde att vara fängslad då han bara ser en enskild del, den nuvarande delen, och bortser från sambanden och kedjereaktionerna från det förflutna. Den tidigare handlingen som har lett honom till det nuvarande tillståndet är dold från hans syn, men den existerar likväl som en verklighet. Fångenskapen utgör den fria viljans skapelse som är verksam genom orsak och verkan.

Varhelst din fria vilja är förhindrad att vara verksam för dina omedelbara synbarliga intressen, beror det på orsaker som du själv har varit upphov till, även om du inte kan komma ihåg dem. Varhelst du nu har möjligheten att använda din fria vilja till din faktiska eller synbarliga fördel, sätter du på samma sätt själv igång de respektive orsakerna; huruvida det är inom samma livstid eller i ett tidigare liv förändrar inte hur lagen fungerar. Din nuvarande frihet, eller avsaknad av frihet, beror helt på dina tidigare handlingar, tankar och inre reaktioner.

Fler och fler människor inser idag det faktum att denna lag gäller för det nuvarande livet. Många, många orsaker till vad som händer i era liv kan spåras till någon av era yttre eller inre handlingar i samma inkarnation. Bara tills alldeles nyligen hade mänskligheten inte medlen att gräva tillräckligt djupt i människans själ för att hitta sådana dolda orsaker, varken bra eller dåliga, gynnsamma eller ogynnsamma. Det finns, som jag sa, ett antal orsaker som har sitt ursprung i samma liv som ni inte kommer ihåg; det krävs mycket tid och ansträngning för att avtäcka dem. Det skulle inte falla er in att hävda att ni inte är ansvariga bara för att ni har glömt dem. Vid ett tillfälle valde ni frivilligt att agera och tänka på ett sätt som gav upphov till ett visst resultat.

Det finns inte någon handling, tanke eller ens känsla som inte ger upphov till ett resultat. Vissa verkningar inträffar snabbt och deras orsaker är på så sätt lättare att spåra. Andra tar en längre väg, men faktum kvarstår att ingenting sker i ditt liv som du inte är ansvarig för. Detta vet ni alla. Idén om att den fria viljan endast finns ibland är därför felaktig eller är i bästa fall en halvsanning. Vad du än gör eller tänker idag och hur du än reagerar nu måste påverka morgondagen, nästa månad, nästa år och i många fall även ditt nästa liv. Ni har alltså i själva verket en fullständig fri vilja, mina vänner! Bara i de fall när ni människor inte kommer ihåg eller känner igen fröna som ni har sått, säger ni att ödet är verksamt.

Många människor tror att detta att ha en fri vilja betyder att de kan göra eller tänka på vadhelst de behagar utan att det har någon verkan. Den här uppfattningen om den fria viljan är förstås grovt felaktig. Gud har skapat universum, som styrs av ett oändligt antal lagar. Han skapade sina barn och gav dem fri vilja så att de kunde välja att följa eller inte följa lagarna, långt före den här jorden och den här materiella världen kom till. Att följa dessa lagar innebär lycka, kärlek, harmoni, ljus och högsta visdom, eftersom Gud, som är fullkomlig, inte kan skapa någonting annat än fullkomlighet. Samtidigt, om någon varelse skulle tvingas att stanna inom ramen för dessa lagar, som om den inte hade någon fri vilja, skulle lagarna varken vara vad de är eller stämma överens med Guds natur. Det skulle finnas en diskrepans mellan den grundläggande lagen om fri vilja och hur den tillämpas i skapelsen. Skönhet, harmoni, visdom, lycksalighet och kärlek kan inte finnas om dessa tillstånd påtvingas individen mot dess vilja eller mot individens eget erkännande av lagens visdom och fullkomlighet. Då skulle Gud inte vara frihetens gud, utan slaveriets gud, även om hans varelser skulle kunna vara lyckliga i ett framtingat system. Varje individ – människa eller ande – har således möjlighet att välja att leva i överensstämmelse med lagarna eller inte. Där ligger nyckeln till den här frågan; inte bara nyckeln till en ökad förståelse för den fria viljan, utan också till en förståelse för hur ondska, mörker och grymhet kommer till stånd – kort sagt, änglarnas fall. Det är så många som undrar hur en kärleksfull Gud kunde ha skapat det onda. Men Gud skapade inte det onda. Som ni nu kanske förstår, gav han varje varelse möjligheten att fritt välja eller inte välja att följa hans fullkomliga lagar.

Ni kanske säger att det är svårt att efterleva de gudomliga lagarna, och det är det verkligen, i vissa avseenden. Den som vid ett eller annat tillfälle har lämnat den gudomliga lagen finner det svårt att efterleva den igen. Men för dem som aldrig har lämnat den – och det finns väldigt många som detta gäller för – är det inte svårt. Svårigheten ligger enbart i den egna reningen, steg för steg, tills du når det tillstånd som en gång var ditt, där det inte utgjorde några svårigheter att följa lagen. Här vill jag understryka att ni inte valde att lämna den gudomliga lagen för att den var alltför svår att följa. I de aspekter av era personligheter där ni inte har avvikit från den gudomliga lagen – för det skedde inte nödvändigtvis i alla aspekter – eller i de aspekter som ni i tidigare inkarnationer har

lyckats rena er tillbaka till det ursprungliga tillståndet, är det inte det minsta svårt för er att följa lagarna.

Svårigheten varierar för varje individ. För en viss person kan det vara svårt att inte stjäla. För en annan utgör detta inte någon svårighet alls, medan att tappa sitt humör gör det. För en tredje kan det vara svårt att inte vara avundsjuk och så vidare. Det är ert mål, genom att utvecklas och fortskrida andligt, att nå ett tillstånd där ni kan leva inom den gudomliga lagen i varje tänkbart avseende utan några svårigheter alls. Och detta tillstånd kan naturligtvis endast uppnås genom ert eget val och er egen fria vilja.

Allt detta kommer kanske också att klargöra idén om ”straff” för er, som så många av er gör uppror mot. Det finns ingen gud som delar ut godtyckliga straff. Gud har skapat fullkomliga lagar och fullkomliga betingelser för hans barn att följa frivilligt eller inte. Om ni väljer ordet ”straff” för detta, är det er ensak, men ni kommer att erkänna att det ger en helt och hållet felaktig vinkling på fakta som de verkligen är. Guds skapelse är så fullkomlig och hans lagar är av en sådan högsta visdom och kärlek att vad individer än gör – även de som har avvikit från hans lagar – måste de till slut hitta tillbaka till hans lagar och därmed till ett fullständigt lycksaligt och fullkomligt tillstånd. Ekvationen måste i slutändan gå jämnt ut. Det måste ske på ett eller annat sätt. Att förstå detta är kanske en av de största svårigheterna för mänskligheten. Jag ska dock försöka ge er en förklaring, även om det är svårt för mig eftersom jag måste använda det mänskliga talet, vilket utgör ett mycket stort hinder för oss andar.

Det ser vid en första anblick ut som att ju längre bort från Gud och hans fullkomliga lagar man rör sig, desto svårare är det att finna sin väg tillbaka. På ett sätt är det så, men bara på ett sätt. Man kanske kan säga att den ”tekniska” svårigheten ökar, för man måste arbeta sig tillbaka steg för steg till fullkomligheten som man en gång ägde. Samtidigt, ju längre bort från Gud man är, desto olyckligare är man och på ett desto mer försäkrat sätt måste man därmed till slut komma tillbaka till Gud genom just detta olyckliga tillstånd. I detta att bryta mot lagen och uppleva det resulterande olyckliga tillståndet ligger själva boten och medlen för att lindra det olyckliga tillståndet. Att göra det är vad som verkligen räknas. Ni kan bara greppa den här sanningen om ni betraktar livet och världen inte enbart ur ert mänskliga och nuvarande perspektiv, utan ur skapelsens och den absoluta verklighetens övergripande synvinkel. Allt detta är ett mycket bra ämne att meditera över.

Tänk på de många människor som lever i en medioker tillfredsställelse utan några särskilda problem och konflikter, men som saknar en verklig lycka, människor som aldrig förmår sig att söka efter mer och djupare visdom, sanning och uppfyllelse. De gör ingenting för att främja sitt andliga framskridande. När de emellertid upplever en kris eller blir olyckliga, blir det startpunkten

för dem att göra något för att nå en högre grad av medvetande och därmed också av lycka. Detta exempel kan göra det lättare för er att förstå att den olyckliga känslan utgör botemedlet. Det är en mycket viktig motivation som inte är allmänt erkänd av mänskligheten, förutom kanske av några få stora människor.

Så länge du är beroende av yttre händelser som du inte har kontroll över, kommer du aldrig att känna glädje. Du kan känna en tillfällig tillfredsställelse, men du kommer ständigt att vara rädd för att förlora den, eftersom du inte kan kontrollera andra människor och deras makt över dig eller över dina omständigheter. Den enda lyckan som är hållbar och som inte kan tas bort av någon, det enda säkra fotfästet du överhuvudtaget kan ha, frambringas när du utvecklar dig själv, när du renar och botar din själ från alla de sjuka och felaktiga strömmarna som avviker från den gudomliga lagen. Det är då ni hittar de inre orsakerna som är ansvariga för era prövningar och svårigheter. Olyckligtvis gör ni för det mesta inte det, såvida inte obehagliga händelser inträffar i era liv.

Gud sänder inte dessa obehagliga händelser till er med vilja. På grund av att du vid något tillfälle avvek från den gudomliga lagen, oavsett om det skedde i detta liv eller ett tidigare liv, har du förberett betingelserna som träder i kraft just nu. Det är inte på något sätt nödvändigt för dig att veta var och hur du levde ditt senaste liv för att hitta rötterna till dina nuvarande svårigheter, för så länge ett karaktärsdrag inte har renats, existerar det inom dig och är därmed tillgängligt att identifiera, om du är villig. När du känner till dina brister och svagheter, måste du antingen direkt eller indirekt hitta rötterna till allting som inte sker enligt dina önskemål i ditt nuvarande liv. Om du går in för att upptäcka dina avvikelser från den gudomliga lagen, kommer du att kunna börja en reningsprocess och du kommer, på en lång och uppåtgående slingrande väg, att gå ut ur allt mörker som du genom ditt val har försatt dig själv i; ingen annan har försatt dig där.

Detta leder mig till ämnet viljeriktning och viljekraft: var viljekraft ska användas och var den inte ska det. Låt oss börja utifrån antagandet att du framför allting annat vill uppfylla Guds vilja. Jag har redan utförligt diskuterat hur man ska gå tillväga för att ta reda på vad Guds vilja kan vara vid varje given situation. Bortsett från viljekraften för att fatta enskilda beslut eller för att ta en viss riktning i sitt liv, finns det många subtila inre viljeströmmar som man bör bli medveten om och lära sig när och hur man ska använda.

Det är sant, som många människor hävdar, att man kan åstadkomma nästan vad som helst med viljekraft. De inre psykiska krafterna, när de väl utnyttjas, är mycket mer potenta än vad någon av er för närvarande inser, men när och hur och i vilken riktning det är lämpligt att använda dessa krafter är en annan fråga. När ska man acceptera Guds vilja och inte trycka tillbaka den? När är

det rätt att utnyttja sina vilande krafter? Många människor är förvirrade och inte medvetna om möjligheterna.

Det första steget är således att ta reda på huruvida den här förvirringen finns i dig. Om den gör det, formulera dina tankar klart och koncist. Bli medveten om vad du önskar. Om det finns en fråga i dig kring huruvida det du önskar är i överensstämmelse med Guds vilja, börja först med att ta reda på detta på det sätt som jag alltid föreskriver, nämligen genom att uttrycka allt du strävar efter i klara och koncisa tankeformer. När den här frågan väl är klargjord inom dig, kommer du att ha vunnit en större inre ro. Alla som har uppnått något i det här livet, oavsett vad det kan vara, har gjort detta. Människor som inte sätter Gud framför allting annat kan utföra saker som inte motsvarar hans vilja. Men ni har alltid möjligheten att ta reda på Guds vilja från början.

Oavsett om era önskningar avser jordiska ting som inte avviker från den gudomliga lagen eller er andliga utveckling och rening, skulle ni kunna använda viljekraft oftare eller med större styrka. Ett antal av mina vänner som i en allmän bemärkelse önskar följa denna väg, har ännu inte använt den här inre kraften när de stöter på de många särskilda detaljerna som resan innefattar. Det finns utan tvekan många svårigheter att övervinna inom era egna personligheter, många brister som ni behöver bli medvetna om och göra er av med, och många saker att lära sig. Allt detta skulle kunna åstadkommas lättare om ni skulle använda den rätta kraften på rätt sätt.

Er vilja kan komma från både intellektet och själen. Den intellektuella viljekraften kan vara stark, men den kommer aldrig att ha den starka effekt som själens viljekraft har. Ni kan använda er viljekraft på två mycket distinkta sätt. Den ena viljan skapar ett tryck och en spänning som kommer att beröva dig din frid; den leder dig bort från det obundna tillståndet som är så nödvändigt för att uppnå andlig och emotionell mognad. Den andra viljan flödar fritt, starkt och vitalt och kommer aldrig att hämma din frid; den fungerar djupt i det inre och är ändå helt medveten, den är stark och ändå tålmodig, den lämnar dig fri och obunden, men aldrig passiv och resignerad. Den ena viljeströmmen kommer från ditt högre jag, den andra från ditt lägre jag. Om du vill något som går emot den gudomliga lagen och den gudomliga viljan, kommer det aldrig att ge dig frid. Det är emellertid också möjligt för dig att vilja något som är helt rätt för dig, men att göra det på fel sätt och därigenom blanda in felaktiga strömmar eller felaktiga motiv.

Låt oss till exempel anta att du vill göra ditt bästa i ditt yrke. Detta är absolut en rättmätig önskan. Att inte ha något begär i detta avseende skulle vara felaktigt eftersom gnistan och vitaliteten skulle saknas. Det finns en fara i att vara alltför obunden och fri från begär, för då kanske man långsamt och omärkbart först rör sig in i ett resignerat tillstånd och sedan in i ett tillstånd där man inte bryr sig eller inte är helt levande. Den rätta medelvägen är här, som i allting annat, så svår att uppnå och vidmakthålla.

Den rätta mellanvägen mellan ytterligheter kan bli funnen och följas om du mediterar dagligen och undersöker dina inre motiv i fullständig ärlighet. Önskar du att göra ditt bästa för att du vill tillfredsställa din fåfänga? Är din önskan om att göra ditt bästa uppblandad med själviska och fåfängliga skäl? När du väl har gett dig själv svaren på dessa frågor, kan du börja rikta om din motivation i medvetandet och den inre viljekraften kan flöda fritt. När dina motiv väl är rena, kommer du inte ha några omedvetna eller undermedvetna kval som förhindrar din viljekraft att flöda fritt. Ju högre din utveckling är, desto starkare hämmar ditt undermedvetna din viljekraft om din önskan inte är ren och riktig. Det första steget är därför här återigen att medvetandegöra det som hittills har varit omedvetet inom dig. På så sätt kan du undersöka var du ska släppa taget och avstå från din viljekraft och var du kan och borde använda mycket mer av den än vad du tidigare har gjort. När du stöter på ett starkt tryck från ditt ego, bör du lära dig att frigöra dig från det. Genom att om och om igen se hur ditt eget ego driver på, kan du gradvis lära dig att släppa taget om det. När du väl har separerat dessa två tendenser inom dig – den själviska eller fåfängliga från den som vill tjäna andra i din yrkesutövning, oavsett vad den kan vara – kan du utveckla viljekraften i rätt riktning, för du är då renad från alla masker och felaktiga motiv.

Ni kan träna er viljekraft att strömma ut från solar plexus och inte från er hjärna. Det finns en mycket subtil och viktig skillnad i detta. Jag vet att så länge man inte i någon mån har upplevt den här skillnaden, kommer mina ord att bara vara ord för er, kanske till och med meningslösa ord. Men om ni fortsätter att försöka, kan ni uppleva skillnaden, och när ni väl har upplevt den, kommer ni att veta och mycket väl förstå vad som är att vilja från hjärnan och vad som är att vilja från själen. Dessa två tendenser blandas ofta; den rena tendensen späds ut och förstörs av den orena. Det uppstår en förvirring i själen för att du inte är helt klar över vilken som är vilken, eller inte ens vet om att dessa två mycket distinkta och olika tendenser finns hos dig. Skilj dem åt. Efter att ha skiljt dem åt, släpp taget om egots vilja som agerar emot den gudomliga lagen. Den kan bara föra med sig disharmoni. Återuppväck den vitala gnistan och återuppväck viljekraften djupt i din själ, så att den rena viljan som inte sätter ditt ego i världens centrum kan ta över.

Jag vet, mina kära vänner, att detta verkligen är svårt. För några av er kan dessa ord vara rena grekiskan, men de som har en djupare förståelse kanske kan greppa lite av det jag säger. En verklig och djup förståelse är något som man måste arbeta för. Den kan inte komma genom att man bara lyssnar på ett föredrag en gång. Det kommer aldrig att räcka. Vad jag har beskrivit utgör en av de många nycklarna till er befrielse från fängelset som ni har försatt er i. Det är ett lösgörande av kedjorna som ni har satt på er själva. Så länge du inte börjar befria dig från dessa kedjor, kommer du att känna dig frustrerad, olycklig och missnöjd med ditt liv. Börja agera nu så att du går med den gudomliga lagen i varje inre ström, i stället för emot den. Guds lag omfattar att man inte ska döda, stjäla eller begå erkända brott eller synder. Dessa är de bredare och mer

extrema fallen. Men dem av er som sådana extrema lagar kanske inte längre gäller för, på grund av att ni har övervunnit dessa tendenser under era tidigare inkarnationer, måste börja tillämpa den gudomliga lagen i era själar, i era inre tendenser, i era själsströmmar, i era känslomässiga reaktioner och inte bara i era yttre gärningar. Att förändra era tankar är inte tillräckligt. Era känslor behöver också förändras och detta kan inte åstadkommas om man inte ser sig själv som man verkligen är.

Och nu, mina kära vänner, är jag redo för era frågor. Innan ni tar upp de planerade frågorna, finns det kanske något som rör detta ämne?

FRÅGA: Jag tänker på alla de människor som har gjort stora karriärer, till exempel inom teatern eller näringslivet. De är fyllda av sitt eget ego och utvecklas inte andligt. Kan du kommentera det?

SVAR: En person som understödjer en felaktig, sjuk eller blind ström och som inte uppfyller det öde som är anledningen till hans nuvarande inkarnation, kan fortfarande utvecklas andligt i vissa avseenden av sin personlighet, men kanske i en helt annan del av sin själ. En sådan person kanske övervinner en annan brist, även om han inte har levt sitt liv i överensstämmelse med planen och även om han främjar en felaktig ström. Detta liv behöver fortfarande inte vara helt bortkastat ur andlig synvinkel.

FRÅGA: Vad menar du med solar plexus i motsats till hjärnan?

En önskan kan komma från intellektet eller hjärnan, eller från det som ibland kallas själen. I området för solar plexus, i en strålande materia som inte kan ses med era mänskliga ögon, finns det andliga magnetiska fältet, där inte bara alla känslor finns, utan där alla faktorer som rör hela kretsloppet för individen existens är markerade och djupt inskrivna. Betydelsen av tidigare liv, förtjänster och så kallade synder inryms i detta område, liksom hela livets bok. Känslor, önskningar eller tankar utvecklas inte bara från hjärnregionen, utan också från denna del. Många människor har ännu inte upplevt detta. När de vill ha något eller när de tänker eller formar idéer, tror de att det sker i hjärnan. Men när den andliga utvecklingen har nått ett visst stadium, kommer du att känna att du kan önska och till och med tänka i området för ditt andliga fält. När tankar kommer därifrån har de en mycket annorlunda kvalitet och karaktär jämfört med tankar som kommer från hjärnan.

Samma sak gäller för viljekraften. En vilja som kommer från hjärnområdet kommer att leda till spänning, såvida den inte har stöd av viljan som kommer från det andliga eller magnetiska fältet. Även en riktig idé kan naturligtvis först ta form i hjärnan, men så länge den stannar kvar enbart i det området, kommer den aldrig att ha kraften att tränga igenom hela den mänskliga

personligheten. Att önska eller tänka från det andliga fältet involverar en persons högre jag eller gudomliga gnista. Den som har upplevt detta kommer att bekräfta det. Den som har en tanke, en idé eller en önskan som utvecklas från det andliga fältet kommer att vara helt fylld med lycka och trygghet. Den personen kommer att veta utan en skugga av tvivel att tanken är sann och att sanningen lever i själen i denna stund.

Tilltro kan aldrig komma från hjärnan. Om det enbart är en fråga om intellektuell övertygelse, är det en svag tilltro. Men en tilltro som kommer från det andliga fältet och den gudomliga gnistan utgör övertygelsen om och upplevelsen av sanningen. Människor som inte har någon tilltro har därför fel när de tänker att tilltro handlar om personliga preferenser. Tilltro i dess sanna bemärkelse utgör alltid en visshet som har upplevts personligen, även om upplevelsen inte kan förmedlas till andra som ännu inte har haft den upplevelsen. Det faktum att många människor har fel slags tilltro betyder inte att en tilltro i den sanna bemärkelsen inte existerar.

På samma sätt kan en känslomässigt instabil och omogen person ha starka och även tvångsmässiga inre önskningar som helt eller delvis kan vara i det omedvetna. Dessa önskningar kommer inte från hjärnan, men de kommer inte heller från det andliga fältet. I processen där en persons omedvetna avtäcks, uppenbaras inte bara sjuka, felaktiga och förvridna strömmar tillsammans med okunnighet och kortsynthet, och inte heller visar sig enbart brister och svagheter som jag betecknar som det lägre jaget. Man stöter också på det högre jaget. Ibland finns det långt ner, djupt dolt, först under skyddande, falska masker som egentligen inte har något att göra med människans sanna natur, och sedan dolt under det lägre jaget. Den delen av det högre jaget som hittills inte har tillåtits vara verksam uppenbarar sig slutligen. I detta högre jag eller i denna gudomliga gnista, som i viss grad är fri hos alla, ligger visdom, sanning och kärlek i en mycket stor utsträckning. Det finns alltså en mycket viktig skillnad mellan att tänka och vilja i hjärnan eller i den andliga kärnan. Det sistnämnda behöver förstås odlas och kan inte fungera såvida inte personen genomgår en rigorös utvecklingsprocess där jaget renas.

FRÅGA: Kan man uppnå ett samarbete mellan din metod och vårt sätt att bedriva psykoterapi?

SVAR: Givetvis kan man det! Alla som verkligen är intresserade och öppna kan åstadkomma det. Jag ger er mycket gärna idéerna och systemet som jag använder. Och jag kan säga att detta kan vara till nytta inte bara för er, utan också för alla andra som är intresserade. Någon gång i framtiden kanske jag får möjligheten att arbeta med en grupp psykiatriker, psykologer och terapeuter. Vi kan ordna en sådan kurs längre fram. Ni kanske också undrar om det överhuvudtaget är möjligt för en mänsklig läkare, som inte kan se själen så som en ande kan, att använda det systemet. Det faktum att vi kan se igenom en person hjälper förstås enormt och förkortar vägen till framgång. Men detta system kan även användas av människor och det råder

ingen tvekan om att mänskliga läkare som använder det kommer att ha betydligt mer framgång och uppnå bättre resultat.

FRÅGA: Jag frågade förra gången om skillnaden mellan mystik och det ockulta och svart och vit magi, men det fanns inte tid att svara på det. Kan du göra det nu?

SVAR: Alltså, jag är säker på att ni alla mycket väl känner till skillnaden mellan svart och vit magi. Så jag kommer att svara på frågan vad gäller skillnaden mellan mystik och magi. Nu har vi inte just dessa ord eller termer, men jag förstår vad du menar med dem. Det råder en förvirring även bland människor när det gäller dessa termer. En viss person kan ha en helt annan uppfattning om vad ett sådant ord betyder än en annan person. Att använda dessa ord kan därför leda till missförstånd.

Mystikens sanna innebörd är att nå och uppleva Gud i den utsträckning som det är möjligt för en inkarnerad individ. Den mystiska vägen innebär därför en fullständig rening och målet förblir helt och hållet Gud, att uppfylla hans vilja och att uppleva honom. Men den sanna mystikern vill inte ens ha den högsta av alla upplevelser som det yttersta målet, eftersom detta återigen skulle vara ett själviskt mål och själviskhet är diametralt motsatt till mystiken. Målet för den sanna mystikern i våra ögon är därför att tjäna. Att uppnå fullkomlighet och att uppnå det lyckliga tillståndet där man kan tjäna sina medvarelser bäst utgör målet. Och bara en mycket sund, mycket integrerad och mycket harmonisk person, en mycket lycklig person kan verkligen ge, älska och hjälpa.

Mystikerns mål är således Gud, inte för att föreningen med Gud innebär uteslutande lycka och ofattbar salighet – även om detta är en underbar biprodukt, så att säga – utan att tjäna Gud genom att tjäna sina medvarelser genom att oinskränkt uppfylla Guds vilja i varje partikel av livet. Magin utforskar enbart de psykiska krafterna. Magikerns mål, även den vita magikern, är att utforska och använda vissa psykiska krafter. Det är sant, vit magi kommer att använda dessa krafter för ett gott syfte. Men magi går inte längre än att styra psykiska krafter. Även mystikern kommer, på sin väg till det yttersta målet, att stöta på vissa av samma psykiska krafter och kan till och med använda dem ibland, men hans mål kommer alltid att förbli klart i hans sinne. Mystikern kommer inte att låta sig vilseledas av magins fascination som utgör en stor frestelse och den stora faran att han kan förlora sin väg eller missbruka krafterna som han har lärt sig att använda. Han kommer inte att låta sig hänryckas av ofta mycket häpnadsväckande och revolutionerande upplevelser. Många människor har påbörjat den mystiska vägen, men har övergett den då de var alltför imponerade av magiska krafter som förr eller senare skulle bli tillgängliga på denna väg.

FRÅGA: Hur är det med ockultism?

SVAR: Ockult betyder ”dold”. Ordet avser helt enkelt saker som ni ännu inte känner till eller som ännu inte har bevisats vetenskapligt, eller där slöjan fortfarande är fördragen mellan er värld och vår. För tjugo år sedan var atomenergi ockult.

FRÅGA: Vad är det extatiska tillståndet?

SVAR: I det extatiska tillståndet upplever en person gudomliga krafter, gudomliga varelser, eller till och med Gud. Detta kan inte hända så lätt. Men när människor arbetar allvarligt på den mystiska vägen, kommer tiden när även detta måste ske.

FRÅGA: Kan det framkallas av droger?

SVAR: Inte på det sättet; det utgör en falsk extas. Ni har vissa små och obetydliga ”extaser” i er värld. Man kan kalla det för en extatisk upplevelse när man äter en god måltid, för den delen, eller när man dricker ett gott vin eller när man njuter av något. Det är bara en fråga om grader. Extas i denna bemärkelse kan aldrig framkallas med konstgjorda medel. Och endast en person som har upplevt den, kan bekräfta den stora och enorma skillnaden mellan extasen att uppleva Gud och allting annat mellan himmel och jord. Denna extas har ingenting att göra med fantasi eller det undermedvetna, den kan inte heller framkallas på nytt med konstlade medel. Det skulle vara helt meningslöst, ologiskt och gå emot alla lagar i universum. Det kan bara finnas mycket dåliga substitut, mycket dåliga. En verklig extas kan endast ske genom personlig möda, utveckling och rening. När ditt högre jag blir fritt från ditt lägre jags lager, skiner det igenom i en så stark grad att det kan förenas med gudomliga krafter; det är på så sätt förberett i sin kvalitet för inflödet av gudomliga strömmar. Då kan den verkliga extasen ske, inte annars.

FRÅGA: Är inte beviset på den verkliga extasen att det extatiska livet stadigt och varaktigt förbättras?

SVAR: Ja, absolut! Men den här varaktiga förbättringen börjar oftast långt innan extasen uppnås. Alla som seriöst går på reningens och fullkommandets väg måste efter en relativt kort tid, kort även enligt er mänskliga uppskattning, komma dithän där den här förbättringen känns. Detta sker först i ens sinnestillstånd, senare även i alla yttre manifestationer, varaktigt och definitivt, trots vissa tillfälliga felsteg och prövningar som är oundvikliga i början. På det hela taget måste en stadig, varaktig och mycket verklig förbättring bli märkbar långt innan man når ett extatiskt tillstånd och även innan psykiska krafter utforskas.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta om personer som har gått över till andra sidan fortfarande känner kärlek för sina barn eller släktingar.

SVAR: Detta är inte en fråga som jag kan svara på med ett ”ja” eller ”nej”. Det är så mycket som beror på individen. Man kan inte generalisera. Det finns en del andar som, förutsatt givetvis att det fanns en kärlek under deras livstid, känner sig bundna till sina släktingar under mycket lång tid. Men detta är inte nödvändigtvis ett särskilt bra tillstånd att vara i. Ju mer den andliga utvecklingen fortskrider, desto mer kommer en individ att lära sig att frigöra sig från sina släktingar och från sina gamla band. Det betyder inte att deras kärlek upphör, men att växa andligt innebär att alla varelser gradvis innefattas i ens kärlek, inte bara de nära och kära. Det andliga spädbarnet behöver gradvis lära sig att älska. Ju mer växandet fortskrider, desto fler individer kan innefattas i den kärleken. Att älska fler människor på rätt sätt, minskar inte kärleken som man känner för några få. Och sedan måste man även beakta något annat: När du återvänder till den andliga världen, kommer de första av alla som du möter att vara dina nära och kära i detta liv. Och enligt din egen vilja och önskan, kommer du att förbli i det tillstånd som du har varit i vid din så kallade död. Men när du börjar utvecklas vidare, kommer du att möta många andra andar, vissa som du kommer att inse att de har stått dig mycket nära i tidigare liv, eller i liv på andra plan, inte bara på det jordiska planet. Där kommer du att återupptäcka kontakter, nära och kära och gamla vänner. Och när det inte längre är nödvändigt att reinkarnera, kommer du att ha samma kärlek till alla individer som du för närvarande bara kan sträcka ut till vissa människor. Vissa avlidna människor känner sig alltså fortfarande mycket bundna till sina släktingar i det senaste livet. Andra hyser också denna kärlek, men de är inte längre bundna av den. De fortsätter med andra uppgifter. Och detta tillstånd är oändligt mycket bättre att vara i.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta om andar i andevärlden fortfarande är knutna till sina länder och sina namn?

SVAR: Samma svar skulle gälla här som för den förra frågan. Det beror väldigt mycket på individen. Jordbundna andar, eller andar som ännu inte är så utvecklade, håller sig förstås ofta kvar vid sina tidigare jordiska bindningar, oavsett om denna bindning handlar om en fanatisk patriotism, familjestolthet, ett yrke eller vad det nu kan vara. Ni får inte föreställa er att man kommer in i ett helt annat tillstånd när man dör bara för att man har lämnat skalet. Hela din personlighet, ditt tänkande, din känsla och dina åsikter, om dessa är mycket djupt rotade, dina egenheter och fixeringar, detta utgör inte en del av din kropp; det utgör dock en del av de subtila kropparna som lever vidare. Och den karaktär som din personlighet har nu, är kvar efter döden. Så när en person dör med en fanatisk, patriotisk känsla, kommer han eller hon inte att känna annorlunda efter döden och kan på så sätt vara bunden. Men om en person har börjat göra sig obunden och se saker ur ett vidare perspektiv, kommer han att kunna fortskrida andligt mycket bättre när han väl har kommit över till andra sidan. Han eller hon kan lättare vägledas och därmed leva ett behagligare liv. Om man till exempel dör i ett tillstånd av fyllt med rädsla, kommer man

att vara i ett tillstånd fyllt med rädsla efteråt. Om man dör i ett lugnt tillstånd, kommer man att vara lugn efteråt. Vad du än är vid tidpunkten för din död, kommer du att känna, uppleva och leva efteråt, och detta blir din värld eftersom dina tankar, åsikter, känslor och inställningar skapar världen omkring dig. Jag skulle kunna säga att det är en psykologisk värld, vilket inte betyder att det är en fantasivärld. Den är verklig. För er är abstrakta idéer formlösa. I andevärlden har alla abstrakta idéer form och substans. Detta är hur individer bygger sina världar genom sina personligheter.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta om detta skulle gälla för en person som är ett geni men som är född... låt oss säga till exempel mannen som uppfann Sputnik. Jag menar för en sak som kanske inte är en god sak.

SVAR: Det gäller för alla, min kära vän. Om ett geni uppfinner något stort och använder det för ett dåligt syfte är det en annan sak. Det kommer så småningom att tas i beaktande. Hans verkliga och innersta motiv kommer att vara blottade, inga förevändningar och falska rättfärdiganden kommer att finnas. Han kommer att dömas på ett mycket mer exakt och djupgående sätt än vad människor någonsin skulle kunna göra. Men det vi diskuterade nu var tillståndet efter döden. Detta gäller förstås även här, så som det gäller för alla. I ett sådant fall kanske personen har övertygat sig själv om att han hade andra motiv än de som faktiskt vägledde honom. En sådan falskhet kommer också att skapa en motsvarande form. Men vad och när och hur en person kommer att dömas efter övergången är helt omöjligt för människor att avgöra. Ibland kan ni ha en vag idé, men inte ens då kan ni veta vad som spelar in i dessa överväganden. Ni kan inte riktigt se in i en persons själ. Ni känner inte till deras allmänna utveckling, deras tidigare liv, deras nuvarande inre och yttre hinder, deras förtjänster och så vidare. Ni ser endast en liten, liten del av en person; allt annat av historien är dolt för er.

FRÅGA: Kommer en person som kanske är bunden till sitt land att komma tillbaka till samma land?

SVAR: Som ande, menar du, eller i en nästa inkarnation? [Båda.] Det beror på. Som ande kan han göra det. Om han är en jordbunden eller en oorganiserad ande, så att säga, om han inte tillhör den gudomliga världen, kan han till viss del ha friheten att gå dit han vill och han kan då välja den plats som han är bunden till. Vadhelst som är starkast i honom kommer att avgöra hans öde efter övergången. Om hans kärlek till Gud är starkare än allting annat, kan han genom den kärleken övervinna sin bundenhet till sitt land. Men om hans kärlek till sitt land är starkast, avgör detta hans öde. Det kan också finnas fall där denna rörelsefrihet av någon anledning inte kan ges. Det är alltför komplicerat att gå in på nu. Om en ande kommer tillbaka till sitt gamla land, kommer det återigen att bero på hans inställning vad gäller hur länge han kommer att stanna där. När han väl

ändrar sin inställning, kanske han går vidare till bättre saker. Det är förstås annorlunda om en ande som tillhör de gudomliga krafternas ordning har en uppgift att uppfylla i samband med ett folk eller ett land. Men om en ande är så bunden att han går dit på egen hand, kommer han inte att vara så lycklig. När det gäller reinkarnation, är det mycket osannolikt att en ande kommer att reinkarneras i samma land. Detta kan ske ibland om det finns vissa goda skäl till det. Men just i ett sådant fall finns det större skäl att en sådan person lever någon annanstans, kanske i det land han hatade mest i sitt förra liv. Anledningen till reinkarnationscykeln är andlig utveckling och fullkomning, och varhelst detta fortfarande saknas måste en harmonisering ske genom olika erfarenheter.

Var välsignade, mina kära vänner, var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21